

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou ve věci žalobce: **N. K.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, 601 82 Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2014, vypraveno dne 25. 2. 2014, č. j. JMK 21627/2014, sp. zn. S-JMK 21627/2014/OD/St,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 21. 2. 2014, vypraveno dne 25. 2. 2014, č. j. JMK 21627/2014, sp. zn. S-JMK 21627/2014/OD/St **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11.228 Kč, a to na účet zástupce žalobce č. X vedený u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 21. 2. 2014, vypraveno dne 25. 2. 2014, č. j. JMK 21627/2014, sp. zn. S - JMK 21627/2014/OD/St, bylo podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“) zamítnuto jako nepřípustné odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Brna, Odbor dopravně-správních činností (dále též „správní orgán prvního stupně“) ze dne 2. 1. 2014, vypraveno dne 16. 1. 2014, č. j. ODSČ-11345/13-19, sp. zn. ODSČ-11345/13-Zi.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným z přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 11 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o silničním provozu“), jehož skutkovou podstatu naplnil porušením ust. § 67 odst. 8 téhož zákona tím, že dne 21. 3. 2013 v 19:40 hod. neoprávněně stál s motorovým vozidlem tovární značky, RZ:, v na ul. na parkovišti vyhrazeném pro vozidlo označené parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením (O 7) – vyhrazeno pro RZ:

Za spáchání přestupku byla žalobci podle ustanovení § 125c odst. 4 písm. d) zákona o silničním provozu v souladu s ustanovením § 11, § 12 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění, uložena pokuta ve výši 5.000 Kč.

II. Shrnutí žalobních bodů

Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 9. 2. 2015 se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

Namítl, že rozhodnutí žalovaného je nezákonné, neboť žalovaný zamítl jeho odvolání jako nepřípustné, ačkoliv bylo podáno osobu, která se označila za zástupce žalobce, a bylo podáno v právní věci žalobce. Z podání nebylo pochyb o tom, že je činěno jménem účastníka, a bylo zřejmé, kdo podání činí. Žalovaný měl pochybnost o existenci zmocnění. V takovém případě měl správní orgán povinnost odvolatele postupem dle ust. § 37 odst. 3 správního řádu vyzvat k odstranění vady podání. V souvislosti s touto otázkou odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu.

Dále namítl, že byl krácen na svých právech, kdy rozhodnutí o odvolání mu nebylo doručeno a dřívější doručení podateli odvolání panu nemohlo být právně účinné, neboť dle rozhodnutí žalovaného nebyl pan zástupcem žalobce. Žalovaný doručoval rozhodnutí avšak nikoliv jako zástupci žalobce, ale jako samotnému odvolateli. Podání odvolání v jeho prospěch třetí osobou, kterou žalovaný nepovažoval za zástupce, nijak nezpochybňuje právo účastníka řízení (žalobce) na oznámení rozhodnutí o odvolání.

Žalobce prohlásil, že s obsahem rozhodnutí žalovaného (jakož i existencí) se seznámil dne 24. 12. 2014.

III. Právní stanovisko žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 13. 3. 2015 sdělil, že žaloba není důvodná a nesouhlasil s ní. Uvedl, že jediný kdo byl oprávněn se odvolat proti prvostupňovému rozhodnutí, byl žalobce či jeho zmocněnec. Odvolání však bylo v zákonné lhůtě podáno panem, který k tomuto úkonu nebyl řádně zmocněn žalobcem. Spis sice obsahuje plnou moc ze dne 4. 11. 2013, tato ovšem neobsahuje podpis zmocnitele – žalobce. Plná moc nebyla přes výzvu správního orgánu prvního stupně adresovanou (doručena fikcí) doplněna a proto nebylo na takovou plnou moc reflektováno. Žalovaný neshledal důvod proč pana K. jako podatele odvolání opakovaně vyzývat k doložení plné moci pro zastupování, když již tak jednou učinil správní orgán prvního stupně a na tuto výzvu pan nikterak nereflektoval.

Žalovaný byl i toho názoru, že nepochybil, když rozhodnutí o odvolání podané R. K. doručoval přímo podateli, nikoliv také žalobci, když taková povinnost z právních předpisů nevyplývá.

S ohledem na výše uvedené navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Shrnutí relevantních skutečností zjištěných ze správního spisu

Soud konstatuje, že ve správním spisu se nachází oznámení přestupku Městské Policie Brno, Jednotka projednávání přestupků, Křenová 4, 602 00 Brno (dále též „MP Brno“) ze dne 25. 3. 2013, č. j. MP-06798/13D-13 spolu s fotodokumentací, zápis o podaném vysvětlení MP Brno ze dne 22. 3. 2013. Součástí správního spisu je dále výpis z evidenční karty řidiče (žalobce) ze dne 19. 6. 2013 potvrzující 0 záznamů v přestupcích. Ze spisu dále vyplývá, že žalobci bylo zasláno oznámení o zahájení řízení dne 1. 7. 2013 a předvolání k ústnímu jednání na den 30. 7. 2013. Z jednání se žalobce dne 6. 8. 2013 omluvil. Opětovně tedy nařídil správní orgán prvního stupně další termín ústního jednání na den 5. 11. 2013. Dne 5. 11. 2013 provedl správní orgán prvního stupně jednání v nepřítomnosti obviněného v souladu s ust. § 74 přestupkového zákona, kdy konstatoval, že se žalobce řádným způsobem neomluvil. Dne 6. 11. 2013 obdržel správní orgán prvního stupně elektronicky (email) bez zaručeného elektronického podpisu omluvu z jednání od, zástupce žalobce spolu s plnou mocí, která nebyla podepsána žalobcem. Oprávněná úřední osoba správního orgánu prvního stupně učinila o tomto podání úřední záznam. Dne 18. 11. 2013 vydal správní orgán prvního stupně usnesení, jímž určil zástupci žalobce lhůtu k odstranění nedostatků podání – plné moci. Toto usnesení doručoval zástupci žalobce (doručeno fikcí). Na výzvu zástupce žalobce nereflektoval. Dne 2. 1. 2014 vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí ve věci (vypraveno 16. 1. 2014), které bylo doručeno žalobci dne 22. 1. 2014. Dne 28. 1. 2014 obdržel žalovaný podání elektronicky (email) se zaručeným elektronickým podpisem od

....., zástupce žalobce, jehož obsahem bylo blanketní odvolání. Žalovaný usnesením postoupil toto odvolání správnímu orgánu prvního stupně. Dne 13. 2. 2014 zaslal správní orgán prvního stupně odvolání spolu se spisem a svým stanoviskem žalovanému. Ve stanovisku konstatoval, že odvolání je nepřipustné, kdy bylo podáno osobou neoprávněnou. Žalovaný vydal rozhodnutí o odvolání dne 21. 2. 2014, vypraveno následně dne 25. 2. 2014, které je předmětem tohoto soudního přezkumu.

V. Soud vycházel z následujících skutečností, úvah a právních závěrů

Žaloba byla podána včas (ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.), jde o žalobu přípustnou (ust. § 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s ust. § 75 odst. 1, § 2 s.ř.s. přezkoumal soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

Žaloba je důvodná.

V dané věci se žalobce podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jako nepřipustné jeho odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

Žalobce namítl, že žalovaný zamítl jeho odvolání jako nepřipustné, ačkoliv bylo podáno osobu, která se označila za zástupce žalobce, a bylo podáno v právní věci žalobce. Z podání nebylo pochyb o tom, že je činěno jménem účastníka, a bylo zřejmé, kdo podání činí. Žalovaný měl toliko pochybnost o existenci zmocnění. V takovém případě měl správní orgán povinnost žalobce postupem dle ust. § 37 odst. 3 správního řádu vyzvat k odstranění vady podání.

Uvedený názor sdílí i zdejší soud. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce si zvolil pro celé správní řízení zmocněnce na základě plné moci ze dne 4. 11. 2013 (list č. 16 správního spisu), kterou obdržel správní orgán prvního stupně dne 6. 11. 2013 spolu s omluvou z jednání od (dále též „zmocněnec“) elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu. Na plné moci chyběl podpis žalobce, jakožto zmocnitele. Správní orgán prvního stupně vyzval usnesením zmocněnce žalobce k odstranění nedostatku plné moci, tj. podpisu žalobce. Výzva byla zmocněnci žalobce doručena fikcí. Soud shledává v tomto postupu správního orgánu prvního stupně procesní nedostatek, který měl vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, a to z hlediska toho **komu byla výzva k odstranění nedostatku plné moci doručována v řízení před prvostupňovým orgánem**. Správní orgán prvního stupně doručoval výzvu pouze zmocněnci žalobce nikoliv i žalobci, jakožto jedinému účastníkovi řízení o předmětném přestupku. **Soud má za to, že pokud je podání učiněno**

osobou, která není účastníkem správního řízení, avšak z podání vyplývá, že tak činí jménem účastníka (jako jeho zástupce), je namístě zaslat jak tomuto účastníkovi, tak i jeho „zástupci“ výzvu k doplnění oprávnění jednat, resp. v daném případě doplnění podpisu žalobce na plné moci. Tento názor vyplývá i ze závěru č. 103 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 10. 6. 2011, „*pokud je podáno odvolání osobou, která nedoloží oprávnění k zastupování účastníka řízení, správní orgán vyzve podatele a účastníka řízení, který by měl být odvolatelem zastoupen, aby doložili oprávnění k zastupování*“ (srov. Potěšil, L., Hejč, D., Rigel, F., Marek, D.: Správní řád. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, 391 s). Zmocněnec žalobce na výzvu, která mu byla doručena fikcí, nikterak nereagoval. Žalobce nebyl, jak již výše soud uvedl, vyzván ze strany správního orgánu prvního stupně. V takovém případě nemohl žalobce bez jakéhokoli předchozího upozornění a výzvy vědět, že jeho podání je v tomto ohledu neúplné. Následně správní orgán prvního stupně vydal rozhodnutí ve věci, proti kterému bylo podáno blanketní odvolání zmocněncem žalobce. Zdejší soud je přesvědčen, že samotné podání ze dne 28. 1. 2014 označené jako odvolání, bez ohledu na předcházející zmocněncovo podání, je možné jednoznačně vyhodnotit tak, že je podáno jménem žalobce v jeho zastoupení R. K. V tomto podání je totiž jednoznačně uvedeno, kdo je činí, neboť obsahuje jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu žalobce. Z podání je zřejmé, čeho se týká, a to uvedením informace o spisové značce daného případu, kterou mohl zmocněnec žalobce získat pouze na základě informací od žalobce, který si jej zvolil jako svého zástupce. Podání obsahuje též bližší údaje týkající se osoby zmocněnce (datum narození a místo bydliště). Jedinou vadou tohoto podání z hlediska oprávněnosti podat odvolání jménem žalobce je skutečnost, že v jeho příloze nebyla přiložena plná moc ve prospěch **Bylo proto povinností správního orgánu, pokud dospěl k závěru, že žalobce není řádně zastoupen, tuto vadu odstranit a vyzvat žalobce k doložení předmětné plné moci podle § 37 odst. 3 správního řádu**, kdy výzvu učiněnou správním orgánem prvního stupně ze dne 18. 11. 2013 (list č. 19 správního spisu) nelze pokládat za správně učiněnou, jak již výše zdejší soud uvedl. Shodný názor ohledně toho, že výzvu je potřeba zaslat nejen zmocněnci žalobce, ale i samotnému žalobci, jakožto jedinému účastníkovi řízení vyslovil i NSS v rozsudku ze dne 19. 12. 2003, č. j. 5 A 41/2001-28, 333/2004 Sb. NSS, „*podá-li zástupce účastníka správního řízení odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a nepřipojí k němu písemnou plnou moc, která jej k tomuto úkonu opravňovala, je povinností správního orgánu vyzvat účastníka k odstranění nedostatku průkazu plné moci, stanovit mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučit ho o následcích nesplnění výzvy. Ač tato povinnost správního orgánu nevyplývá výslovně..., neboť se nejedná přímo o nedostatek podání, lze ji dovodit... Teprve zůstane-li výzva bez odezvy, je na místě postup vedoucí k zamítnutí odvolání jako nepřípustného*“. Postup žalovaného, který si sám bez jakékoli součinnosti se žalobcem vyhodnotil, že toto podání učinil pan svým jménem a na svůj účet zvláště za situace, kdy se jméno této osoby objevovalo již v průběhu řízení před orgánem prvního stupně, je zjevně nesprávný. Bylo přitom věcí správních orgánů, aby případné pochybnosti o tom, kdo učinil podání ze dne 28. 1. 2014 a zda je žalobce řádně zastoupen, řešily postupem dle § 37 odst. 3 správního řádu. Zdejšímu soudu není zřejmé, proč žalovaný nepřihlédl i k obsahu (formulaci) tohoto podání, které bylo zjevně učiněno jménem žalobce a které tak zpětně dokládá, že žalobce byl srozuměn s tím, že byl v průběhu řízení zastoupen – srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 62/2010-126. Pro soud z nepochopitelných důvodů bylo odvolání vyhodnoceno jako odvolání samotného, tedy jako by to bylo odvolání třetí osoby, které

se řízení o přestupku vůbec netýkalo. Tento závěr, ke kterému žalovaný i správní orgán prvního stupně došly, je neopodstatněně formalistický, a v jeho důsledku bylo žalobci odepřeno jeho zákonné právo na provedení odvolacího přezkumu rozhodnutí prvního stupně, což je nepřipustné.

Další žalobní námitka žalobce, že mu nebylo doručeno rozhodnutí o odvolání, ačkoliv se týkalo jeho věci, kdy mu byla uložena povinnost, tj. uhradit pokutu a odvolání bylo podáno jeho jménem prostřednictvím zmocněnce, nikoliv třetí osobou, jak vyhodnotil žalovaný, je taktéž opodstatněná, neboť postup, který zvolil správní orgán prvního stupně a žalovaný se s ním ztotožnil, vedl k tomu, že oba správní orgány učinily zjevně nesprávný závěr o tom, že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo podáno třetí osobou, nikoliv žalobcem, kdy žalovaný v rozhodnutí konstatoval, že nebyl zmocněncem žalobce. Od tohoto nesprávného právního zhodnocení se odvíjel i výrok přezkoumávaného rozhodnutí, kdy žalovaný rozhodoval o odvolání samotného, nikoliv žalobce. Uvedený právní názor považuje zdejší soud za zcela chybný, vzhledem k procesnímu pochybení jak správního orgánu prvního stupně (výzva k doplnění podpisu na plné moci zaslána pouze zmocněnci), tak následně i žalovaného, který procesní pochybení správního orgánu prvního stupně nezhojil, a to postupem rovněž v souladu s ust. § 37 odst. 3 správního řádu, po té co mu správní orgán prvního stupně dne 13. 2. 2014 postoupil ono blanketní odvolání žalobce spolu se stanoviskem, aniž by vyzval žalobce k doplnění plné moci pro zastupování, vydal ve věci rozhodnutí o zamítnutí odvolání z důvodu nepřipustnosti. Rozhodnutí doručoval pouze, jakožto odvolateli, což zdejší soud považoval za chybný postup vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem. Názor žalovaného, že nepochybil, když rozhodnutí o odvolání podané doručoval přímo podateli, nikoliv také žalobci, když taková povinnost z právních předpisů nevyplývá, je lichý. Ustanovení § 91 odst. 1 věta druhá správního řádu říká, že rozhodnutí odvolacího orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům řízení uvedených v § 27 odst. 1. Žalobce byl jediným účastníkem řízení a i odvolatelem, proto mu mělo být doručováno rozhodnutí o odvolání. Rozhodnutí o odvolání založilo žalobci povinnost, a to uhradit pokutu za spáchaný přestupek. Bylo vydáno v jeho právní věci. Právní vyhodnocení žalovaného, že odvolání podával jménem svým a na svůj účet, bylo již výše posouzeno jako chybné vzhledem k událostem, které tomuto právnímu názoru předcházely (výzva zaslána správním orgánem prvního stupně pouze zmocněnci k doplnění plné moci a dále nevyzvání žalobce ani zmocněnce k předložení plné moci žalovaným, nepřihlednutí k obsahu podání - odvolání). Žalovaný přitom nemůže jím zvolený procesní postup s úspěchem ospravedlnit ani tím, že správní orgán prvního stupně již vyzval zmocněnce žalobce k doplnění plné moci pro zastupování v předmětné věci v prvostupňovém řízení, kdy bylo na místě zaslat výzvu nejen zmocněnci, ale i samotnému žalobci, jakožto jedinému účastníkovi řízení a zmocniteli, jehož podpis chyběl na dané plné moci. To správní orgán prvního stupně avšak neučinil. A žalovaný se tímto nedostatek měl zabývat v odvolacím řízení a zhojit jej v okamžiku podání odvolání.

Soud konstatuje, že není vyloučeno, že účastník řízení se nechá zastoupit až v řízení odvolacím, kdy odvolání sepisuje a podává přímo zástupce. V takovém případě musí dodat plnou moc, která ale nebyla k odvolání přiložena a proto bylo povinností žalovaného vyzvat žalobce k doplnění této plné moci. Žalovaný a potažmo prvoinstanční správní orgán by měl mít na paměti, že pokud odvolání nesplňuje náležitosti ve smyslu ust. § 82 odst. 2 správního

řádu musí být v souladu s ust. § 37 odst. 3 správního řádu učiněna ze strany správních orgánů výzva směřující k odvolateli, kdy odvolatelem byl žalobce, který odvolání pouze podával prostřednictvím svého zmocněnce. Závěr žalovaného, že odvolatelem byl sám, byl tedy nesprávný a nelogický.

S ohledem na tyto skutečnosti soud považoval žalobu doručenou zdejšímu soudu dne 9. 2. 2015 za včasnou, neboť rozhodnutí o odvolání nebylo řádně doručováno žalobci. Žalobce prohlásil, že s rozhodnutím a jeho existencí se seznámil až dne 24. 12. 2014.

V procesním postupu správního orgánu prvního stupně a zejména pak žalovaného, když k němu došlo až po vydání prvostupňového rozhodnutí, soud shledal zásadní vadu řízení ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., která mohla mít za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí

Soud vzhledem ke shora uvedeným skutkovým a především právním okolnostem případu vyhodnotil předmětnou žalobu za důvodnou, neboť žalobou napadené rozhodnutí vzešlo z odvolacího řízení, které bylo zatíženo závažnou vadou řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., která mohla mít za následek nezákonnost tohoto rozhodnutí žalovaného. Proto zdejší soud přikročil s poukazem na ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. ke zrušení rozhodnutí žalovaného a současně ve smyslu ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. také rozhodl o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl ve věci úspěšný, soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení, které mu vznikly v souvislosti se zastoupením a zaplacením soudního poplatku ve výši 3.000 Kč. Náhrada za zastoupení se sestává z náhrady za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby včetně doplnění) po 3.100 Kč dle ust. § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění, za 2 režijní paušály po 300 Kč dle ust. § 13 odst. 1, 3 citované vyhlášky, tj. celkem 6.800 Kč, vše zvýšeno o 21 % daně z přidané hodnoty, neboť zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, o čemž předložil doklad, kdy daň z přidané hodnoty představuje částku 1.428 Kč. Celková výše přiznané náhrady nákladů včetně náhrady za zaplacený soudní poplatek činí 11.228 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 30. června 2016

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová